

Genealogie en Privacy

Omdat er bij velen onduidelijkheid bleek te bestaan over de regels die moeten worden gehanteerd ten aanzien van de privacy van levende en reeds overleden personen, hebben wij contact opgenomen met het CBG.

Dit Centraal Bureau voor Genealogie heeft in de persoon van Rob van Drie geantwoord. Rob is o.a. auteur van een aantal tijdschriftartikelen waar de diverse archieven en andere overheidsdiensten naar verwijzen bij vragen over dit onderwerp.

De tekst van Rob van Drie

"De Wet Bescherming Persoonsgegevens is niet speciaal voor genealogen opgesteld. Hoewel de wet dus niet precies aangeeft wat een genealoog wel en niet mag valt er wel een bepaalde gedragscode aan te ontleen. Ik schreef hierover in mijn twee artikelen in Genealogie. Ik heb genealogen daarmee niet de wet voor willen schrijven (dat kan ik natuurlijk ook niet), maar een handvat willen geven. Over de inhoud heb ik overlegd met het College Bescherming Persoonsgegevens. Dit verwijst naar de beide artikelen als genealogen vragen stellen. Daaruit concludeer ik dat ik op het goede spoor zit.

Twee uitgangspunten zijn duidelijk:

1. Voor publicatie van gegevens over levenden is toestemming van betrokkenen nodig.
2. De Wet Bescherming Persoonsgegevens is niet van toepassing op doden.

Je kunt hier in detail op verschillende manieren invulling aan geven. Absolute duidelijkheid ontstaat pas als er op deze details jurisprudentie zou zijn. Dat valt niet zo snel te verwachten. Wie start een proces omdat op een genealogische website informatie over hemzelf staat terwijl hij dat niet wil?

De gedragscode die ik in mijn artikel formuleerde biedt houvast. Geeft een persoon geen toestemming, dan mag je zijn gegevens niet openbaar maken. Strikt genomen zou zelfs het opnemen van alleen maar de naam tot bezwaar kunnen leiden. Daarmee kan iemand te identificeren zijn, in een gezins- en familieverband te plaatsen zijn.

In de praktijk betekent dit: Om aan te geven dat tot een gezin meer personen behoren dan in een rapport vermeld worden kan bijvoorbeeld gezegd worden: "Hieruit o.a.", of "Hieruit 6 kinderen, waaronder". Een ander alternatief is alle gegevens weg te laten van een bepaalde persoon en deze vervangen door het woordje "persoon".

Informatie over doden, voor zover die alleen betrekking heeft op de persoon zelf, mag gepubliceerd worden. Is de partner nog in leven dan zou het huwelijk bijvoorbeeld niet vermeld mogen worden (tenzij de nog levende partner toestemming gaf voor vermelding van zijn persoonsgegevens).

Het feit dat bepaalde gegevens overgenomen zijn uit bijvoorbeeld de krant of vanaf het publikatiebord van een gemeente verandert niets aan.

het 'zelfbeschikkingsrecht' dat iemand over zijn persoonsgegevens heeft. (Gemeentelijke huwelijksafkondigingen bestonden overigens tot 1987, maar dit terzijde)

Ook het feit dat bepaalde gegevens al in openbare bronnen (openbaar in de zin van de Archiefwet) gevonden zijn maakt ze niet 'vogelvrij' in de zin van de WBP. Openbaarheid betekent niet dat daarmee de rechten van in leven zijnde betrokkenen vervlogen zijn. De openbaarheidstermijn voor akten van de burgerlijke stand toepassen op het publiceren van gegevens over geboorte, huwelijk en overlijden lijkt mij daarom niet zo zinvol. Als je weet wanneer iemand overleden is hoef je niet 50 jaar te wachten met het publiceren hiervan.

De termijn van honderd jaar die wel wordt gehanteerd bij privacy is geen waterdichte (er kunnen nog mensen van honderd jaar en ouder in leven zijn), maar over het algemeen wordt deze grens wel als acceptabel beschouwd. Wie er zeker van wil zijn dat iedereen overleden is kan hem op 120 jaar na geboorte zetten.

Kort samengevat de mogelijkheden:

1. persoon is overleden: gegevens kunnen gepubliceerd
2. persoon is in leven en geeft toestemming: publiceren
3. persoon is in leven en geeft geen toestemming: niet publiceren
4. onbekend of persoon nog in leven is, maar 100 jaar of langer geleden geboren: publiceren
5. onbekend of persoon nog in leven is, maar korter dan 100 jaar geleden geboren: niet publiceren

De artikelen waar naar verwezen wordt

De artikelen waarheen wordt verwezen zijn te downloaden van de CBG website <http://www.cbg.nl> onder "onderzoek > online onderzoekgids > genealogie en privacy"

Naschrift

Wij begrijpen dat er onder de lezers mensen zullen zijn die een andere mening dan Rob van Drie zijn toegedaan. Wij respecteren die mening

Maar gezien het feit dat uiteindelijk alle overheidsinstellingen waar je om advies vraagt naar Rob verwijzen, leek het ons nuttig om deze uiteenzetting op de website te plaatsen. Zonder daarmee een uitgebreide discussie over de details te beginnen.

Want zoals Rob van Drie al schrijft: er is geen jurisprudentie, dus er is nog ruimte voor een eigen interpretatie.